

Rühm	Ligi nimi	Teaduslik nimi	Kaitsekatte gooria	Punase nimetiku kategooria	Eritumused	Elupaik	Täpsumatustatud elupaik/kasukoht	substraat/pesa/vastsete asukoht	Parim määramis periood	Sarnased liigid	Märkused	Leukohtade arv EELISE andmetel
Imetajad	lagrits	Eliomys quectinus	III kat	Puuduliku andmetikuga	Karvastik: sejal hallikaspruun, kurgulaune, kõht ja käpad valged. Silmadest kõrvadeni kulgeb must vöö. Suured kõrvad. Pikk varvad. Pikk, kolmevärviline sabal; juurmine osa on pruunikas, ülejäänud osa must ning sabal otsas on pikadest karvadest moodustunud valge tult. Looma tüvepikkus on 10-18 cm, sabapikkus 8-15 cm.	mets, võsa, asula, kivi			Päevase ajal enamasti magab ning toitu sisetub otsima öösel. Talveuni kestab oktoobrist aprillini. Juunis juulis sünnib tavaliselt 3-5 paljast ja pimedat põnga.	Kaeshiir (Apodemus flavicollis) puudub silmavõit ja sabatut, kõrvad ja silmad oluliselt väiksemad ja näid ei ole musta. Noor lindrot (Rattus norvegicus) puudub silmavõit ja sabatut, kõrvad ja silmad oluliselt väiksemad ja näid ei ole musta ja silmadel on noortoomale omane sinakas heik.	Peamiselt Lõuna-Eestis. Lehtede, karvade ja heinakuhtude voogedestatud kerajal pesa ehitab ta kändadesse, puuõlde, võnadesse lennude pesadesse ning samuti võib ta ehitada urge.	puuduvad
Imetajad	põhja nahkhiir	Eptesicus nikkonii	II kat		Keskmise suurusega, tiivad on suhteliselt lühikesed. Värvusest tumepruun kuni must. Heledad karvavõlvad muudavad karvkatte kuuldavaks. Kõhuvaluse värv varieerub punakaspruunist tühkhaltsi.	mets, põõsneht, asula, legendid, park			Oktoober kuni märts-aprill - talveperiood	Kuna nahkhiirid ei näe peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui letatakse puhkesuusundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveunul.	Suuri kolooniaid põhja nahkhiiri ei moodusta, tavaliselt on nad üksikuid või väikesi gruppina. Kõigi nahkhiiride määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lühistamine, sest heitsagedused ja salvestatud helifraakti kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	palju
Imetajad	ahm	Gulo gulo	III kat		lõssaka ja lühikese kehaga, kaal 9-19 kg. Võimsad ja laiad käpad, pea suhteliselt väike. poiklooned umard kõrvad, suhteliselt pikk sabal. Karvastik tumepruun, pikk, karm, sorakä ja läikiv. Külgedel kulgevad kaks heledat vööti, mis algavad kaks lähedalt ja ulatuvad piki kõhtu sabani.	mets, soo			Innaage arvatavasti juunist septembrini, laenuksperioodiga kaheaastane 8-9 kuud.	vahel harva aetakse egi käärikrooga, aga erinevused ulatavad on selgelt suured.		puuduvad
Imetajad	hallihüljes	Halichoerus grypus	III kat		Karvkatte värvus isastel on selgepooletavalt pruunikahalts, isaste tumedate laikudega. Emased on üldiselt heledamad tooni. Täiskasvanud isaslooma pikkus on üle 2 meetrit ja kaal kuni 300 kg. Emaloomad on väiksemad. Selliste mõõdetud ongi hallihüljes teenutud käärimere suurim põisakuus.	veekogu	Atlanti Ookeani põhjapoolises osas ning selles ühenduses olevates meredes, seega ka Läänemeres.		Kergemini vaadeldavad praegade sinimägi ajal veebruaril lõpus - märtsis.	Segamini võib ajada viigerhüljesega, keda küll m.e. veetes harvemini kohtab. Vigliti on umaram nägu ja väiksem kõng ning kehal ringmuster.		vähe
Imetajad	saarman	Lutra lutra	III kat		Saaleda pruuni kehaga, mis on peaaegu meetrilise kõrguse. Keha lõigulool on tumepruun, alpool heledam. Käpadel on viis varvast, mis on ühendatud ümähkadege. Saarman jalg määrisalmsel järele paaris kaaljajõudele, mis talvel asendub üsna tihsti liugleva kõhujalgedega.	veekogu	Mageveekogudes, kuid ka soolates veekogudes, kus leidub sobivad varjepiik. Ligi saab talveliselt kaldas, puudoon, puujuurte ja kive vahel või turbutunelles.		Saarmapõjad sünnivad juunist septembrini, laenuksperioodiga kaheaastane 8-9 kuud.	Võib segi ajada kopraga, kui loom on vees ja muud peale nina ja silmade näha pole.	Õise eluviisiga. Uru sissipääku ava asub saarmanil kumbrilise õhuak. Lesmikohad on tal veest välgas taimeistikut.	keskmiselt
Imetajad	pähkilihüpp	Muscardinus avelanarius	III kat	Puuduliku andmetikuga	Meenutab hiirt, aga sabal on erinevatel hirtset kohavate karvadega kaetud. Karvate roostjaskollasest rannakõik, kõht on heledam kui selg. Ümard kõrvad, lõvad umard. Esijäsemel on 4 ja tagajäsemel 5 varvast.	mets	Lehti- ja segametsades, alusmetsa põõsates.		Talveuni oktoobrist maini.		Eestis väga haruldane, keda kindlalt näid väimati 20. saj. alguses. Väga varjutise eluviisiga loom, aktiveerib öösel. Kerajal pesa ehitatakse umbes 1-2 m kõrgusel maapinnast. Pesamaterjaliks on sülgiga kokkaseadnud rohukõrred.	puuduvad
Imetajad	europa naarits	Mustela lutreola	I kat		Ühtlaselt tumepruuni värvi ja tõmbi sobagi. Euroopa naaritsal on valgeid värvi ni alalõug kui ka mokad. Ujulestad, mis on tagajalgadel suuremad kui esijäsemel.	veekogu, kallas	Elavad naaritsad valkese vooluga ja puhta vega väikesemate jõgedes ja ojadet kaldal. Kaldale rüüvad nad uru, mille suve avaneb reeglina vee alla.		Jooksuajal on neil märtsis aprillis	Ameerika naaritsast (mingisti) erinevatel on tal valged nii mokad kui ka alalõug, mingiti on valge veidi alalõug.	Tegutsed üksikult, erinevatel on tal valged nii mokad kui ka alalõug, mingiti on valge veidi alalõug.	üksikud
Imetajad	tõmmulendlane	Myotis brandtii	II kat	Ohulähedane	Tumepruuni seljaga, karv on mähkavate sügise läikuga. Kõhupool kollakasvalge. Kõrvad ja tenno hallikaspruunid või isegi mustad.	aed, park, mets, legendid, asula, veekogu, koobas	Aedades, parkides, metsaservades, legenditel ning ka veekogude ümbruses. Päeval puumajade seinte vahel ja kettelõugetes, ka puuõõnustes. Talvel suuremates liiva- ja lubjakivikoobastes, harvem ka vanades mahajäetud keldrites (enamasti on nad pagemad kivimpragudesse).		Poegimis kolooniaid maisjuunis, septembrist aprillini talveunus suuremates liiva- ja lubjakivikoobastes	Kuna nahkhiirid ei näe peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui letatakse puhkesuusundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveunul.	Ei moodusta suuri kolooniaid (talveune kohas). Kõigi nahkhiiride määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lühistamine, sest heitsagedused ja salvestatud helifraakti kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	vähe
Imetajad	tiigilendlane	Myotis dasycneme	II kat	Ohulähedane	Värvus sejal võib varieeruda kahkhaltsi kastanpruuni, kuid leidub ka mustaspruuni ja täiesti musti isendeid. Kõhuvalune on talveliselt hallikasvalge.	asula, mets, veekogu, koobas	Hõredad püstid ning puidu- ja lagendikega vahelduvad alad. Toitu kogub vaid väikesemate järvede, väikeste ja aeglaste vooluga jõgedes kalalennates. Päeval majade katuselõugetes, seintragudes ning ka puuõõnustes. Talvel inimeste poolt kaevatud koobastes.		Talveuni kestab oktoobrist aprillini.	Kuna nahkhiirid ei näe peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui letatakse puhkesuusundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveunul.	Eestis on tiigilendlast leitud ni mandrit kui ka Saaremaal, kuid ta on võrdlemisi haruldane. Mõnevõrra rühkema on teda tabatud Tallinna ümbruses. Talvekoobasid on mõnikord suured, kaobastes võib koguneda kümmed või sadu isendit. Kõigi nahkhiiride määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lühistamine, sest heitsagedused ja salvestatud helifraakti kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
Imetajad	veelendlane	Myotis daubentonii	II kat		Suhteliselt väike, lühikeste kõrvadega. Selg on hele- või punakaspruun, kõhupool on hallikasvalge. Kõrvad ja tennohallikaspruunid. Tiivad on laiad.	veekogu, park, asula	Peamiselt veekogude ümbruses ja pargimelkates koobastes. Päeval puuõõnustes ja inimeste elumuste seinte vahel või katuse all. Mõnikord võivad sünnida ka vanades keldrites, muul tehnikates ja varuete. Talvel inimeste poolt kaevatud koobastes.		Talvituumpiika suunduvad septembrini lõppuud ja lahuvad sealt märtsis-aprillis.	Kuna nahkhiirid ei näe peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui letatakse puhkesuusundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveunul.	Kõigi nahkhiiride määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lühistamine, sest heitsagedused ja salvestatud helifraakti kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	palju
Imetajad	habekilendlane	Myotis mystacinus	II kat	Puuduliku andmetikuga	Sejalpool veidi läikiv tumepruun, kõhupool hallikas. Lennunahk mustaspruun, veidi sinaka tooniga. Kõrv ja traagus on mustaspruunid ning allsas mitte heledad (erinevus brandtii lendlastest ja veelendlastest). Nägu mustaspruun. Tagakäpad suhteliselt väikesed. Välimus ja heitakujo poolest väga sarnane oma teiselgi brandtii lendlasega, kellest erineb pisut väiksemate mõõnetate, tumedama naha, hammaste ehituse ja isaste penema saguti poolest.	mets, aed, park, legendid, asula, koobas	Mitmesugustes puistutes, aedades, parkides, metsaservades ja legenditel. Päeval puuõõnustes ja inimeste elumuste seinte vahel või katuse all. Mõnikord võivad sünnida ka vanades keldrites, muul tehnikates ja varuete. Talvel inimeste poolt kaevatud koobastes.		Juba septembrist sünnivad talvituuna.	Kuna nahkhiirid ei näe peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui letatakse puhkesuusundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveunul.	Eestist on teda vähe leitud. Nad ulatuvad kolooniatesse, kuhu võib kuuluda mitmekümneid isendit. Kõigi nahkhiiride määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lühistamine, sest heitsagedused ja salvestatud helifraakti kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	üksikud
Imetajad	nattereri lendlane	Myotis nattereri	II kat	Puuduliku andmetikuga	Keskmise suurusega. Värvusest on ta sejalpoolt punakaspruun-hall, kõhupoolt heledam, tihsti valkjalt määrdunud hall.	mets, park, asula	Metsades ja parkides, meelkõrre vanades mahajäetud müüsparkides. Päeval puuõõnustes, pööningutel ja varuete. Talvel suurtes mahajäetud müüskeldrites.		Talveuni kestab oktoobrist märtsi-aprillini.	Kuna nahkhiirid ei näe peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui letatakse puhkesuusundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveunul.	Eestis on Nattereri lendlane suhteliselt haruldane, teda on leitud rühkema vaid Keski- ja Lääne-Eestist, paiguti ka põhjaranniku ja Kagu-Eestist, kuid saartel puudub täiesti. Kolooniaid on enamasti väikesed. Kolooniasid 5-15 loomast. Kõigi nahkhiiride määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lühistamine, sest heitsagedused ja salvestatud helifraakti kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	vähe
Imetajad	suurvõelane	Nyctalus noctula	II kat		Suuri Eestis elavatest nahkhiirtest. Tema kehapiikkus on keskmiselt 64-81 mm. Selg teeliskivipruun, kõhu all kahkhaltsine. Kõrvad ja tennohallikaspruunid. Noored on üleni tumehallid.	mets, park, aed	Suuremates parkides ja aedades, kus kasvab vanu ja kõrged lehtpuud. Ka mäestikutes.		Eestis mais septembrini.	Kuna nahkhiirid ei näe peamiselt hämarikus või pimedas ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui letatakse puhkesuusundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveunul.	Kõigi nahkhiiride määramist hõlbustab ultrahelidetektoriga helijälgede lühistamine, sest heitsagedused ja salvestatud helifraakti kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt

Imetajad	vigerhüljes	Phoca hispida	II kat	Ohustatud	Täiskasvanud viigni kõht on harilikult hõbedhall ja tumeda muotri. Põõsadel võib ka kõhutume muster olla. Pea on lühike, kassisarnane (hallhülge koon samaneb pigem loori omaga).	veekogu	Läänemeres, kalda lähedal laudude ja saarte vahel.	Kergemini vaadeldavad põõsade summi ajal veebruaris – märtsis. Põõsajääl pool asuvad lumelooas.	Segamini võib ajada hallhülgega, aga tal on pikem koon ja kerdilised poosid.	Vigrid armastavad leida liivaste jälgrööpude ääres ja jääpankude, tavaliselt suurte jälgendite keskel.	üksikud
Imetajad	prängel	Phocoena phocoena	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keha voolujooneline, peassa ümar, koonuosa kehest väheeristuv. Keha keskosas madal kolmnurkne seljajum. Seljapool ja küljed on mustad, roheda või valgete helgiga ning kõhupool on valge. Tüvepikkus on 1,3–1,9 m.	veekogu	Enamasti merede rannikulaadetes piirkondades, eriti merre suubuvates jõgede estuaarides, mõnikord sirduvad nad ka nende jõgede mandrionna.	Läänemeres paaritub augustis ja põõsajääl peast juunis-juulis.	Valgekoon-delfiin, Eestis eelkõiklaine. Erinevad koonuosa selgelt eristuv valge nn "delfinoinis", seljajum sirgalt kõverdunud ja selle taga selgi valge laik.	Pringlid on suhteliselt arad loomad. Eestis võib neid kohtuda põhitäieliselt Saaremaa lääne- ja kirdosa rannikutes. Paate ja inimesi põlvavad.	puuduvad
Imetajad	pargi-nahkhiir	Pipistrellus nathusii	II kat		Pargi-nahkhiir on väike nahkhiir (kehapikkus 4,6–5,5 cm). Selg punakaspruun, kõhupool on hall pruun. Jumeaga. Noored mustapruunid, halli kõhuga.	park, joonobjektid, asula	Parkides, pargitaolistes looduslikes puustutes, alleeidel ning noorte ümbruses. Päeval puudõites või puumajade sisse vahel ja katusealustes.	Meil võib kohata maist septembrini, talvituvad mujal.	Kuna nahkhiirtsi näeb peamiselt hämarikus või pimedes ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Ürta tavaline liik. Kogu Eesti mandrionas suhteliselt sage, kuid saartel pole teda leitud. Tihti suure kolooniatena. Kõigi nahkhiirtsi määrämist hõlbustab ultrahelidektoriga heljalgede lindistamine, sest heljagedused ja salvestatud heljagraafiku kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
Imetajad	kääbus-nahkhiir	Pipistrellus pipistrellus	II kat	Puuduliku andmestikuga	Kehapikkus kuni 3,5–4,5 cm. Värvuselt on ta selg, kõrvad ja lünnunahk tumepruunid, kõhupool on natsake heledam.	mett, park, asula, veekogu	Lühematades ja parkides, tihti ta elamute ja veekogude läheduses. Talvel aukudes ja õõnustes ni ehitistes kui ka puudes.	Põõmiskolooniad mais-juunis, lendleb juulis-augustis, talvitub mujal.	Kuna nahkhiirtsi näeb peamiselt hämarikus või pimedes ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Eestis kõlähki harvalohatav ja levitud peamiselt ainult mandril. Kõigi nahkhiirtsi määrämist hõlbustab ultrahelidektoriga heljalgede lindistamine, sest heljagedused ja salvestatud heljagraafiku kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
Imetajad	suurkörv	Plecotus auritus	II kat		Kehapikkus kuni 4,2–5,3 cm. Pikad ja torujahki kumerad kõrvad, mis allasas on kokku kasvanud. Selg kahelkollane kuni tumehallikaspruun, kõhupoolelt suitsjas- kuni kollakashall.	mett, aed, asula, koobas	Osas lühematades, samuti kooadeades ja parkmetades. Päeval puudõites ja põõnõngedel. Talvel õõnustes, majasente tüümikes, keldrites ja koobastes ja tunnelites.	Põõmiskolooniad mais-juunis, lendleb juulis-aprillini talveunes suuremates keldrites ja liiv- ning lubjakivkoobastes	Kuna nahkhiirtsi näeb peamiselt hämarikus või pimedes ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Suurkörv on sobivates elupaikades levitud üle terve Eesti. Kõigi nahkhiirtsi määrämist hõlbustab ultrahelidektoriga heljalgede lindistamine, sest heljagedused ja salvestatud heljagraafiku kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
Imetajad	lendorav	Pteromys volans	I kat	Ohualdis	Oravast väiksem, hall. Jäsemete vahel on nahakurd, mis sirutub keha eemale küsi kui see kasutusel ei ole, siis jeda ei märka. Üleüldiselt nägemiseks kohastunud suured silmad.	mett	Vanades haavikutes, kuuskutes, lepkutes, kaaskutes ja lehtpuu ülekaaluga segametsades. Oulime on vanade, õõnustega haabade olemasole.	Põjad sünnivad mais-juunis. Aktiivne peamiselt öösi.	Pruunorav – vngi võib ajada talvel, kui ka pruunorav on valdavalt hall.	Lumilukate perioodil, eriti levedel vahetult enne lume sulamist, on lendorava välgihetted heljagraafide allikadega pesapuude ümbruses hästi nähtavad. Pesupuudes sobivad vanad, suurte õõnustega puud (Eestis kõige enam haavad).	palju
Imetajad	kasetrübik	Sicista betulina	III kat		Vilgas, 50-70 mm pikkuse keha ja hästi pika (76-110 mm) sabaga. Selg hallikaspruun, üle selgi jookseb tumeh triip. Kõhualune kollakas.	mett, raiesmik, niit, põld	Tihedas välimusega juttselehires eristab teda väikesemad kehahõõmed ja pikk saba. Juttselehirel on saba lühem kui keha.	Oktoobrist aprilli-maiani talveunes.	Sarnase välimusega juttselehires eristab teda väikesemad kehahõõmed ja pikk saba. Juttselehirel on saba lühem kui keha.	Õue eluvõisga. Kasetrübiku kodupirakond on 0,4-1,3 ha suurune. Seni pole leitud Eesti saartel. Kasetrübik on varjatud eluvõisga, mistõttu on teda looduskes raske märgata. Pesa on rohust või samblast kera, mis asub maa all või kännu sees.	vähe
Imetajad	hõbe-nahkhiir	Vesperugo murinus	II kat	Puuduliku andmestikuga	Keskmise suurusnega (kehapikkus kuni 4,8–6 cm). Karv on suhteliselt pikk, tihed ja lairgas. Selg tumepruun, kuid õõnustes välgipäevade harvade tõttu jätavad mulje, nagu oleks ta kaetud heleda kirmega. Kõhualune on kollakashall või pruun.	mett, niit, veekogu, asula	Tavaliselt künkilisel metsa- ja niidumaastikel, ka kõrgõõnustes. Samuti koostes ja veekogude läheduses.	Talvitub oktoobrist märtsini s.t. et teda sel ajal Eestis ei ole.	Kuna nahkhiirtsi näeb peamiselt hämarikus või pimedes ning nad lendavad kiiresti ja kaootiliselt, siis on neid praktiliselt võimatu üksteisest eristada. Määrama saab hakata, kui leitakse puhkeisundis nahkhiir, kes püsib paigal või magab talveund.	Eestis ta ei talvitu. Kõigi nahkhiirtsi määrämist hõlbustab ultrahelidektoriga heljalgede lindistamine, sest heljagedused ja salvestatud heljagraafiku kuju on lihtsasti suhteliselt unikaalsed.	keskmiselt
Imetajad	hunt	Canis lupus		Ohulähedane	Meenutab saba tambaokora, aga pea, nina ja kael on laiemad ning jalad tugevamad. Saba hoiab sirgu. Jälg on koera omaga võrreldes kitsam ning pikem. Täiskasulised 9-11 cm, jäljerdid on tavaliselt nõrgasge.	mett, soo, võsa	Varjulistes metsades, rabades ja võsastikes.	Jooksuang jaanuaris-veebuaris. Kutsikad sünnivad mais.	Hundi ja koera hübridid.	Pesa rajatakse varjulises, raketis liigilisesse kohta veekogu lähedal.	
Imetajad	harilik siil	Erinaceus europaeus		Ohulähedane	Lihta kutab oklaaine näik, pees on pika koonuga, väikeste silmadega ja kõrvade ning lühikese kaelaga.	mett, põld, asula, park, aed	Metsades, kultuurmaastikel, linnaparkides, koduvedelikes.	Talveuni kestab oktoobrist-novembrini kuni märtsi-aprillini.	Kaellusii – tema nägu ja kõht on erinevalt harilikust siilist kõhvipruun. Samuti on tal valge keel.		